

Pedrov Sombrero

Bor je dobil prav poseben obisk. Iz Mehike! Pedro ima prav toliko let kot Bor. S seboj je prinesel ogromen klobuk. „To je sombrero!“ je Pedro povedal Boru. „Pedro je naš in zato tudi tvoj sorodnik,“ je Boru obrazložila mamica. Toda s Pedrom si nista prav nič podobna, Bor ima svetle lase, Pedro črne, Bor ima modre oči, Pedro rjave, Bor govori slovensko, Pedro pa nekakšno čudno mešanico, ki jo Bor komaj razume.

Včasih pa Pedro govori s starši po špansko in Bor čisto nič ne razume. Toda kljub temu se lepo igrata. Bor ima veliko knjig in Pedru razkazuje slikanice in pripoveduje najljubše pravljice. Pedru je najbolj všeč pravljica Moj dežnik je lahko balon.

Nekega dne je močno pihala burja in Pedro si je pod brado privezal sombrero in stekel skozi vrata ven.

„Odnoslo te bo,“ je za njim zaklical Bor.

Pedro pa je veselo tekal po dvorišču, dokler ni sunek močnega vetra dvignil klobuk in Pedra z njim.

„Moj sombrero je lahko balon,“ je vpil Pedro in veselo plaval z vetrom. Bor je tekal za njim in pritekla sta tudi Borova mama in Pedrov očka. Veter je Pedra dvignil visoko od tal in ga nesel preko ceste, preko travnika, preko reke in ga

spustil na tla na drugem bregu.

Kaj pa zdaj? Reka je bila narasla in divja. Pedro je prestrašeno klical na pomoč, Borov očka je hitro poklical gasilce. Prišli so z utripajočo lučjo in zavijajočo sireno na velikem tovornjaku in z dolgo lestvijo.

Pedra in njegov sombrero je gasilec potegnil v košaro in varno so ju prenesli preko reke. Gasilec ga je odložil v mamine roke, mama je Pedru takoj snela sombrero, saj je še vedno pihalo.

„Pokaži mi slikanico o deklici Jelki,“ je zvečer prosil Pedro, „četudi moj sombrero ni bil čisto tak balon kot v pravljici.“

In ko se je Pedro vračal domov, v Mehiko, je sombrero podaril Boru, ki si ga rad posadi na glavo, toda nikoli takrat, ko zunaj piha močan veter.

